

Meditācijas: 23. decembris

Pārdomas 23. decembra meditācijai. Ierosinātās tēmas ir šādas: Jāņa misija; slēpties un pazaudēties; Dieva klusais darbības veids.

22.12.2023

"Kas tad būs šis bērns?" (Lk 1:66). Caharijas un Elizabetes draugi viņu mazajā ciematā ir sajūsmā. Ap Jāņa piedzimšanu notiek brīnumainas lietas. Gaidīšana ar katru mirkli pieaug. Viņa tēvs tikko ir atguvis runu, un visi viņa vārdi ir slavas un

svētības vārdi Dievam. Zaharija nespēj noslēpt savu prieku un pateicību. Apkārtējie jūt dievišķo darbību visos šajos notikumos, tāpēc nevēlas neko palaist garām; viņi ieraksta visus vārdus savas dvēseles dziļumos.

Tajā ciemā "viņi dzirdēja par lielo žēlastību, ko Kungs bija parādījis" Elizabetei (sal. Lk 1, 58). Šajos Ziemassvētkos, kas jau ir pie mūsu durvju sliekšņa, arī mēs vēlamies atkal dzirdēt par Dieva žēlastību, par to, cik labs Viņš ir, cik ļoti Viņš mūs mīl un kā Viņš vēlas mūs glābt un atbrīvot no grēka. Mēs varam lūgt Marijas radniekus, lai tie palīdz mums uzasināt ausis, lai pēc iespējas labāk sagatavotos uzņemt brīnišķīgo pestīšanas dāvanu. Šo dienu Ziemassvētku gaisotnē mēs nevēlamies neieklausīties Jēzus maigajā balsī. "Klusēsim un ļausim šim Bērnam mūs uzrunāt; ierakstīsim Viņa vārdus savās sirdīs,

neatraujot skatienu no Viņa vaiga. Ja ņemsim Viņu rokās un ļausim Viņam mūs apskaut, Viņš mums dāvās mieru sirdij, kas nepazīst saulrietu"[1].

Šodienas evaņģēlijā mēs redzam, ka priekšgājējs tikko ir piedzimis. Viņš nav Mesija, un viņš to zina. Daži viņam nepārprotami uzdos šo jautājumu. Un mēs zinām, ka viņš vienmēr atbild vienu un to pašu: "Viņam jāpalielinās, bet man jāsamazinās" (Jņ 3, 30). Dažreiz mums nav viegli ļaut Kungam darboties. Nav viegli iemācīties noiet no ceļa. Protams, mēs esam bijuši iesaistīti apustuliskajā misijā, un varbūt esam daudz lūguši par kādu konkrētu cilvēku. Tomēr īsts apustulis prot palikt otrajā plānā, viņš zina, ka nav neaizstājams, viņš nevēlas būt galvenais varonis; viņš nes dvēselēm Kristus vēsti, nevis savu. Mēs varam lūgt svēto Jāni Kristītāju palīdzēt mums būt, tāpat

kā viņš pats bija, labiem Jēzus atnākšanas priekšgājējiem tik daudzu cilvēku dzīvēs mums apkārt.

IZMANTOT kaut ko nozīmē novērtēt augļus, ko tas dod. Apustulis vienmēr redz augļus, jo viņš zina, ka nekas no tā, ko viņš dara vienotībā ar Jēzu Kristu, nenonāk uz tukšām ausīm. Viņš vienmēr bauda misiju, pat ja neredz tās rezultātu. Veids, kādā Dievs ir īstenojis pestīšanu, ir noslēpumains. Viņa piedzimšana, ko mēs drīzumā svinēsim, ir notikusi, gandrīz nevienam par to nezinot. Un Jānis ir labs priekšgājējs, jo viņš dara to pašu, ko Jēzus: viņš ir diskrēts, vienkāršs, neuzkrītošs. Kā saka svētais Augustīns: "Viņš redzēja, kur ir pestīšana, viņš saprata, ka ir tikai lāpa, un baidījās, ka viņu nodzēsīs lepnības vējš" [2].

Slēpties un pazust piepilda apustuļa dvēseli ar mieru, jo tas, kurš šādi

dzīvo, zina, ka viņš ir instruments. Viņš apzinās, ka viņš nenes visu nastu. Labos laikos viņš atzīst, ka Dievs ir tas, kas viņu ir radījis. Sliktos laikos viņš neuztraucas, jo viņš zina, ka Dievs visu izlīdzinās. Un tas nemazina viņa entuziasmu vai spontanitāti. Gluži otrādi, tas mazina spriedzi, mokas un stīvumu. Ikreiz, kad mums šķiet, ka mums kaut kas izlaužas cauri pirkstiem, mēs varam pateikt Tam Kungam, ka mēs paļaujamies uz Viņu; ka mēs neko negribam sev, bet esam gatavi būt par kanālu, caur kuru Viņš nesīs Savu laimi citiem.

Daudzi svētie ir bijuši noskaņoti dzīvot šajā pazemībā. Viņi vēlas līdzināties Jēzum un, tāpat kā Viņš, tiecas tikai pēc Dieva godības. Svētā Hosemārija sasaista abas šīs attieksmes. Varētu šķist, ka pazust nozīmē atkāpties, atteikties no misijas, taču tā nav. Mēs to skaidri redzam Jāņa Kristītāja un visu svēto

dzīvē: būdami pazemīgi, viņi nepameta novārtā dvēseles, kas bija viņiem tuvu. Tāpēc svētais Hosemarija varēja teikt: "Kopš brīža, kad es apņēmos klausīties Dieva balsī, kad pirmo reizi dzirdēju Jēzus mīlestību, es savā dvēselē esmu sajutis vēlmi paslēpties un pazust; vēlmi dzīvot tā, ka illum oportet crescere, me autem minui (Jņ 3, 30); tā pienākas, lai Kunga godība pieaugtu, bet mani neredzētu"[3]. Citreiz viņš to ir teicis daudz lakoniskāk: "Slēpties un pazust ir mans uzdevums, lai tikai Jēzus spīdētu".

Arī JĀNA gāja Kristus priekšā, kad pienāca laiks atdot savu dzīvību. Viņam droši vien bija liels prieks redzēt, kā viņa mācekļi atrada Mesiju un kā viņi palika kopā ar Viņu. Kad viņš tika arestēts un sodīts ar nāvi, viņš, iespējams, domāja, ka tas viss

bija tā vērts, lai pildītu Dieva gribu, taču viņš nezināja, ka Mesija pats drīz sekos viņa pēdās. Kristītājs ir vecākais no tiem, kas dzimuši no sievietēm (sal. Mt 11, 11), un tomēr viņš dzīvoja, cenšoties palikt apslēpts. Ja vārds Jānis nozīmē Dieva labvēlību, mēs varam teikt, ka Dievs dara laimīgu to, kurš slēpjas, dod viņam mieru, liek viņam priecāties. Viņa nasta kļūst viegla un smagums viegls.

Dieva plāns tiek īstenots šādā veidā, klusi un daudziem to neapzinoties. Mūsu interesēs ir, lai Kristus valda, un Viņš jau ir nolēmis, kā Viņš to darīs: no krusta, no sāpēm, kas saistītas ar visu cilvēku grēku uzņemšanos. Ir piepildījies pravietojums par dievišķo pazemību, kas novesta līdz galējībai: "Dieva noliekšanās ir pieņēmusi nebijušu un iepriekš neiedomājamu reālismu. Radītājs, kura rokās ir viss, no kura mēs visi esam atkarīgi, ir kļuvis mazs

un kam nepieciešama cilvēku mīlestība. Dievs ir stallī. Patiešām, kā gan citādi Viņa patikšana pret cilvēku, Viņa rūpes par viņu varētu šķist lielākas un tīrākas? Jo nekas nevarētu būt cildenāks, lielāks par mīlestību, kas šādā veidā noliecas, kas nolaižas, kas padara sevi atkarīgu" [5].

Mēs lūdzam Jaunavu Mariju, pazemīgo sievieti no Nācaretes, kura vēlējas, lai Jēzus vienmēr būtu galvenais varonis, lai tā palīdz mums būt efektīviem un diskrētiem instrumentiem labākā amatnieka rokās vēsturē.

[1] Francisks, Homīlija, 2015. gada 24. decembris.

[2] Svētais Augustīns, 293. sprediķis.

[3] Svētā Hosemarija, vēstule 29-XII-1947/14-II-1966, Nr. 16.

[4] Svētā Hosemarija, vēstule, 1975.
gada 28. janvāris.

[5] Benedikts XVI, Homīlija, 2008.
gada 24. decembris.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacijas-23-decembris/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-23-decembris/)
(16.04.2025)